

Портрет нації. Які ми?

Я народилася і живу у прекрасній мальовничій країні, що зветься Україною, отже, я українка. Здавалося б, таке просте поняття, але скільки сенсу в ньому закладено! Кожен з нас пишається тим, що він є громадянином України, але, на жаль, ми не до кінця розуміємо, хто такі українці, чого ми прагнемо, на що покладаємо надії...

Почнімо із людських стереотипів. Неодноразово проводилися опитування іноземців, які приїжджали в Україну. Коли їх попрохали охарактеризувати мешканців України, то більшість із них сказали, що українці – це ті, хто поважають Шевченка, ходять у вишиванках, полюбляють сало та горілку. Мабуть, для іноземців достатньо цих знань, але мені прикро, коли я чую такі ж самі асоціації від самих українців. Адже ми не такі прості, як нам здається, у нас набагато ширший культурний та духовний світ.

Неможливо не помітити, що з давніх-давен українці славляться своєю винятковою гостинністю та хазяйновитістю. Згадаймо лише, як у нас традиційно приймають дорогих і почесних гостей «хлібом-сіллю». І це не випадково, адже хліб – це символ добробуту, і подаючи його з сіллю, господарі виявляють щирість і повагу до своїх гостей.

Неможливо, говорячи про українців, не згадати працьовитість. Це одна з найяскравіших та найкращих їхніх рис. Адже вони звикли все робити власними руками, покладаючись лише на свої сили.

Кожен народ повинна об'єднувати його історія. Той, хто не знає історії своєї країни, не може вважатися повноцінним її громадянином. Якщо кожен почне хоча б із себе, дізнається, звідки ростуть його корені, ми вже будемо знати більше, ніж зараз.

На думку М. Грушевського, українець – це той, хто хоче тепер йти спільно зі своїм народом, хто хоче працювати для його добра, боротися за його свободу і кращу долю. Як на мене, то це золоті слова. Адже найголовніше, що повинно вирізняти нас серед інших – любов до Батьківщини. Той, хто навіть на чужині любить Україну, назавжди залишається українцем.

Ми можемо пишатися своєю приналежністю до українського народу, бо цей народ гідний поваги як такий, що, незважаючи на всі політичні та історичні негаразди, зберіг власну гідність, потяг до свободи, повагу до інших людей. Зберіг свою прекрасну глибоку культуру, що відбиває всі його внутрішні якості.

Наш народ ніколи не зазіхав на чужі землі і не дозволяв підкорити себе, підкорити свій незламний дух і зламати внутрішню силу.

Тож ми – українці! Незламні, горді, працьовиті, сильні духом громадяни, що є творцями своєї неповторної історії!

*Анастасія Горбань, студентка I курсу
спеціальності «Українська мова і література та іноземна мова»*